

може да оплюе човѣка, но може и да го възнагради. Богатството е сѣщо голѣмъ банкѣръ, но съ щедро, отворено сърдце къмъ всички. Сиромашията е отвѣнъ отрицателна, а отвѣтре — положителна; богатството е отвѣнъ положително, а отвѣтре — отрицателно.

И тъй, истински сиромашъ е онзи, който мисли, че е сиромашъ. Глупавъ е онзи, който е убеденъ въ своята глупостъ. Грѣшникъ е онзи, който се счита грѣшенъ. Обаче, както и да мисли човѣкъ за себе си, това е повърхностно мислене. Той знае, че по естество, по начало е добъръ, богатъ, силенъ, разуменъ. Не може известна сила да остане завинаги положителна или отрицателна. Тя е изложена на постоянни промѣни. На постояннитѣ промѣни, които претърпяватъ силитѣ въ природата, се дължи културата и вѣчното развитие. На тия промѣни, именно, разчита и бждещата култура на човѣчеството.

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мъдростъта води къмъ истината.

— Въ истината е скритъ животътъ.

*

28. Лекция отъ Учителя, държана на
20. мартъ, 1931 г. София. — Изгрѣвъ.